

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 701/2014-37

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. februára 2015 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Milana Ľalíka vo veci návrhu [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/03/14-K z 1. júla 2014 v znení jeho opravného rozhodnutia sp. zn. VP/03/14-K/E z 15. októbra 2014, za účasti Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií, takto

rozhodol:

Rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/03/14-K z 1. júla 2014 v znení jeho opravného rozhodnutia sp. zn. VP/03/14-K/E z 15. októbra 2014 potvrdzuje.

O d ô v o d n e n i e:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 20. októbra 2014 doručený návrh [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „navrhovateľ“), vo veci preskúmania rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej aj „výbor“) sp. zn. VP/03/14-K z 1. júla 2014 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

2. Z obsahu návrhu a jeho príloh vyplýva:

«Navrhovateľovi bolo dňa 17.9.2014 doručené Rozhodnutie č. VP/03/14-K Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií, vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, vydané dňa 1.7.2014 (ďalej len „rozhodnutie“), na základe ktorého sa navrhovateľovi ukladá v súlade s článkom 9 ods. 10 písm. d) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. pokuta v sume zodpovedajúcej trojnásobku mesačného platu verejného funkcionára, a to vo výške 7 548,82 Eur, ktorú je navrhovateľ povinný uhradiť Kancelárii Národnej rady Slovenskej republiky do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Výbor... konštatoval, že navrhovateľ v Oznámení funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov za rok 2012... podanom k 31.3.2013 podľa článku 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. neuviedol existenciu záväzku, ktorého predmetom je peňažné plnenie v menovitej hodnote presahujúcej 35- násobok minimálnej mzdy (splátkový úver v roku 2012), čím porušil povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 písm. e) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z..»

3. S poukazom na znenie čl. 7 ústavného zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 357/2004 Z. z. ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej len „ústavný zákon č. 357/2004 Z. z.“), ako i účel oznamovacej povinnosti navrhovateľ nepopiera skutočnosť, že si pri vyplňaní oznámenia za rok 2012 existenciu záväzku, ktorého predmetom je peňažné plnenie v menovitej hodnote presahujúcej 35- násobok minimálnej mzdy (splátkový úver v roku 2012), neuviedol. Ako ďalej uvádza,

„... svoj omyl zistil a chybu si uvedomil pri podávaní Oznámenia funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov verejného funkcionára za rok 2013, ktoré predkladal k 31.3.2014. Rozhodol sa chybu napraviť tak, že Oznámenie za rok 2013 podal vedome bez zisteného nedostatku a chybu opravil v Oznámení za rok 2012, ktoré podal opakovane Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií dňa 22.4.2014. Svojim konaním ... preukázateľne prejavil iniciatívnu vôľu odstrániť vzniknutú chybu bez náznaku úmyslu skutočnosti zatajovať.“.

4. Navrhovateľ v návrhu ďalej poznamenáva, že po doručení uznesenia výboru č. 292 z 27. mája 2014 spolu s požiadavkou o zaslanie vyjadrenia a stanoviska k oznámeniu funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov za rok 2012 (ďalej len „oznámenie za rok 2012“) listom z 9. júna 2014 „... vysvetlil svoje konanie a požiadal Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií pri posudzovaní plnenia navrhovateľovej oznamovacej povinnosti, aby vzal do úvahy ľudskú neúmyselnú chybu, ktorá spôsobila neúplnosť Oznámenia za rok 2012, pričom... poukázal na skutočnosť, že dňa 22.4.2014 podal... doplnené Oznámenie funkcií za rok 2012, ktoré bolo doplnené o záväzok a ktoré malo zároveň nahrádzať pôvodné oznámenie za rok 2012.“. V zmysle uznesenia výboru č. 292 z 27. mája 2014 mal navrhovateľ svojím konaním porušiť svoju povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 písm. e) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.

Hoci navrhovateľ svoje pochybenie nepopiera, je toho názoru, že podaním opravného oznámenia za rok 2012 doručeného výboru 22. apríla 2014 si ako verejný funkcionár povinnosť podať písomné oznámenie splnil, aj keď opravené oznámenie nepodal v zákonom ustanovenej lehote podľa ustanovenia čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.

V kontexte uvedených skutočností, ako i s ohľadom na znenie čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. navrhovateľ argumentuje aplikáciou nepríslušného zákonného ustanovenia vo veci uloženia sankcie zo strany výboru.

5. Navrhovateľ taktiež zdôrazňuje, že „... na základe výrokovvej časti Rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií pri ukladaní sankcie

postupoval podľa článku 9 ods. 10 písm. d) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., podľa ktorého sa pokuta ukladá v sume zodpovedajúcej šesť násobku mesačného platu verejného funkcionára, ak verejný funkcionár poruší povinnosti podľa čl. 5, pričom článok 5 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. hovorí o porušeníach povinností verejného funkcionára vo veci nezlučiteľnosti niektorých funkcií, zamestnaní a činností, čo nie je zhodné so skutkovým stavom a odôvodnením rozhodnutia.

Vychádzajúc zo skutkového stavu sa navrhovateľ domnieva, že Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií mal pri ukladaní pokuty postupovať podľa článku 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. ...

Navrhovateľ si dovoľuje poukázať na skutočnosť, že Rozhodnutie č. VP/03/14-K Výboru Národnej rady Slovenskej republiky vykazuje vady, výroková časť nekorešponduje s výškou uloženej pokuty, nekorešponduje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení a nezhoduje sa so skutkovým stavom.“.

6. Apelujúc potrebou aplikácie zásady primeranosti pri ukladaní pokuty zo strany výboru navrhovateľ v závere ústavnému súdu navrhuje, aby rozhodnutie výboru sp. zn. VP/03/14-K z 1. júla 2014 zrušil.

7. Ústavný súd návrh navrhovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí 12. novembra 2014 o 8:00 h a uznesením č. k. I. ÚS 701/2014-12 ho v zmysle ustanovenia § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie.

8. V doplnení podania osobne podaného ústavnému súdu 12. novembra 2014 o 14:00 h navrhovateľ dôvodí doručením opravného rozhodnutia výboru sp. zn. VP/03/14-K/E z 15. októbra 2014 (ďalej len „opravné rozhodnutie“), ktorým výbor ex offio rozhodol o oprave „... jednotlivých ustanovení uvedených v záhlaví, vo výrokovej časti a v odôvodnení rozhodnutia č. VP/03/14-K“.

I napriek vydaniu opravného uznesenia navrhovateľ zotrúva na svojej argumentácii predostretej v pôvodnom návrhu, že ako verejný funkcionár si podaním opravného oznámenia za rok 2012 doručeným výboru 22. apríla 2014 svoju povinnosť podať písomné oznámenie za kalendárny rok 2012 splnil, aj keď opravné oznámenie za rok 2012 nepodal v zákonom ustanovenej lehote podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.

Ako ďalej uvádza, výbor „... *nepostupoval pri určení spôsobu uloženia pokuty správne, nakoľko navrhovateľovi neuložil sankciu za porušenie povinnosti verejného funkcionára, ktorá by skutkovo zodpovedala skutočnému konaniu, resp. porušeniu povinností navrhovateľa.*“. Navrhovateľ zároveň s poukazom na ustanovenie § 164 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), na ktoré sa výbor v opravnom rozhodnutí odvolával, konštatuje, že charakter opravy napadnutého rozhodnutia výboru vykonaný opravným rozhodnutím sp. zn. VP/03/14-K/E z 15. októbra 2014 nenapĺňa znaky opráv chýb v písaní, počítaní alebo inej zrejmej nesprávnosti, tak ako to mienil zákonodarca ustanovením § 164 OSP. S ohľadom na uvedenú argumentáciu navrhovateľ považuje tak napadnuté rozhodnutie, ako i opravné rozhodnutie výboru za zmätočné a nevykonateľné a žiada ich zrušenie.

9. Ústavný súd výzvou zo 14. novembra 2014 požiadal predsedu výboru o vyjadrenie k návrhu navrhovateľa zo 16. októbra 2014, ako i k jeho doplneniu z 5. novembra 2014, ktoré mu zaslal v prílohe, a zároveň aj o doručenie spisového materiálu týkajúceho sa navrhovateľovej veci spolu s doručenkou o doručení predmetného rozhodnutia (tak pôvodného, ako i opravného) navrhovateľovi.

Osobitne ústavný súd požiadal predsedu výboru o reakciu na výhrady navrhovateľa týkajúcim sa ústavnej nekonformnosti procesného postupu výboru v súvislosti s prijatím opravného rozhodnutia z 15. októbra 2014, ako aj o oznámenie počtu obdobných typov rozhodnutí výboru (a ich následné predloženie ústavnému súdu).

10. Vyjadrenie predsedu výboru z 2. decembra 2014 spolu s prílohami a s predloženým súvisiacim spisom bolo ústavnému súdu doručené 8. decembra 2014.

Predseda výboru po pomerne obsiahlom exkurze návrhom navrhovateľa, ako i jeho doplnením vyjadruje nesúhlas s tvrdeniami navrhovateľa a argumentačne zastáva vecnú správnosť napadnutých rozhodnutí výboru s apelom na úplné zistenie skutkového stavu veci pri rozhodovaní výboru.

Ako ďalej uvádza, „... navrhovateľ bol do verejnej funkcie menovaný 20. apríla 2014 (správne malo byť 20. apríla 2012, pozn.), a týmto dňom mu vznikla povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona podávať písomné oznámenie výboru za predchádzajúci kalendárny rok. Pri ujatí sa verejnej funkcie mal navrhovateľ povinnosť podať oznámenie do 30 dní odo dňa ujatia sa výkonu verejnej funkcie za rok 2011 do 21. mája 2012, ktoré podal 15. mája 2012, toto oznámenie bolo podané v lehote.

Následne mal navrhovateľ povinnosť podať oznámenie za rok 2012 do 31. marca 2013, a toto oznámenie bolo podané tiež v lehote dňa 27. marca 2013.

Posledné oznámenie, ktoré bolo zo strany navrhovateľa doteraz výboru podané je oznámenie za rok 2013, ktoré podával k 31. marcu 2014, toto bolo podané 28. marca 2014. Ani v jednom prípade výbor nemal dôvod začať voči navrhovateľovi konanie za nepodanie, príp. oneskorené podanie oznámenia, keďže všetky tieto oznámenia boli podané včas.

Je potrebné sa však venovať spornému oznámeniu, ktoré navrhovateľ podal výboru za rok 2012. V tejto súvislosti uvádzame, že na základe zistených skutočností je toto oznámenie neúplné (chýbajúci záväzok), začal výbor konanie uznesením 292 na 17. schôdzi dňa 27. mája 2014 za porušenie čl. 7 ods. 1 písm. e) ústavného zákona.

Navrhovateľ ešte pred rokovaním výboru (24. marca 2014) zaslal list, v ktorom vysvetľoval, že na základe medializovaných informácií by chcel výbor oboznámiť o skutočnostiach, týkajúcich sa kúpy bytu. V priloženom vyhlásení okrem iného uviedol, že v októbri 2012 požiadal banku o poskytnutie hypotekárneho úveru na kúpu nehnuteľnosti, a v októbri 2012 banka previedla z úveru na jeho osobný účet finančné prostriedky s tým, že úver bude splácať 23 rokov.

Na základe týchto informácií výbor opäť skontroloval oznámenie navrhovateľa, ktoré podal za rok 2012 (podané v lehote) a zistil, že úver, ktorý mu bol poskytnutý v roku 2012, navrhovateľ v tomto oznámení neuviedol. Súčasne dňa 24. apríla 2014 navrhovateľ zaslal výboru opravené oznámenie za rok 2012, ktoré obsahovalo aj existenciu úveru.

Z dôvodu, že navrhovateľ neuviedol existenciu záväzku (predmetný úver), výbor začal voči nemu konanie na 17. schôdzi výboru uznesením č. 292 zo dňa 27. mája 2014 za porušenie čl. 7 ods. 1 písm. e) ústavného zákona (neúplné oznámenie) a súčasne požiadal navrhovateľa o vyjadrenie sa k tomuto uzneseniu.“.

Predseda výboru je toho názoru, že pri posudzovaní oznámenia navrhovateľa za rok 2012 výbor postupoval správne, pretože predmetné oznámenie nebolo úplné. S ohľadom na túto skutočnosť opravné oznámenie za rok 2012 nemohol výbor považovať za oneskorene podané a začať príslušné konanie, keďže oznámenie za rok 2012 navrhovateľ podal v lehote, a to 27. marca 2013.

V nadväznosti na postup pri ukladaní pokuty navrhovateľovi predseda výboru poznamenáva, že „... z výšky uloženej pokuty je zrejmé, že bola uložená v sume zodpovedajúcej trojmesačnému platu verejného funkcionára [čl. 9 ods. 10 písm. b) ústavného zákona] a nie vo výške zodpovedajúcej šesť násobku mesačného platu verejného funkcionára [čl. 9 ods. 10 písm. d) ústavného zákona] a nemôže to mať dopad na zrejmosť výšky pokuty. Ide o administratívnu chybu v rozhodnutí č. VP/03/14-K, ku ktorej došlo pri opise rozhodnutia, ktoré bolo opravené rozhodnutím č. VP/03/14-K/E.

Pokiaľ sa týka námietky, týkajúcej sa postupu výboru pri ukladaní pokuty, má výbor za to, že pri uložení pokuty v zmysle čl. 9 ods. 10 písm. b) ústavného zákona (neúplné oznámenie) a nie v zmysle vyjadrenia navrhovateľa, že oznámenie podal úplné aj keď oneskorene, a výbor mu mal uložiť pokutu podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona (za oneskorene podané oznámenie), postupoval správne.

Neobstojí ani tvrdenie navrhovateľa o tom, že nesplnenie povinnosti podať úplné oznámenie nemohlo podstatným spôsobom ohroziť záujem chránený ústavným zákonom. Právne naopak, opomenutie tak dôležitej skutočnosti, ktorou je existencia záväzku verejného funkcionára, zneprehľadňuje jeho majetkové pomery a narúša možnosť posudzovania jeho majetkových prírastkov podľa čl. 9 ods. 8 písm. b) ústavného zákona a ich súvis s dosiahnutými legálnymi príjmami. Z tohto dôvodu si to všimla i laická verejnosť a upozornila na túto skutočnosť výbor prostredníctvom médií.

Skutočnosť, že verejný funkcionár by nebol schopný bez preukázania poskytnutia príslušného úveru preukázať legálnosť nadobudnutia nehnuteľnosti nad rámec jeho majetkových pomerov je veľmi závažná a preto ústavný zákon sankcionuje takéto porušenie oveľa vyššou sankciou, ako je tomu pri nepodaní oznámenia v lehote.“.

Predseda výboru záverom opakovane poukazuje na vydané opravné rozhodnutie sp. zn. VP/03/14-K/E z 15. októbra 2014, ktorým boli opravené zrejme chyby v písaní rozhodnutia sp. zn. VP/03/14-K z 1. júla 2014 s dôvetkom, v zmysle ktorého charakter opravy napadnutého rozhodnutia z 1. júla 2014 vykonanej opravným rozhodnutím z 15. októbra 2014 spĺňa znaky opráv chýb, počítaní a inej zrejmej nesprávnosti tak, ako to mienil zákonodarca. V kontexte uvedeného predseda výboru upriamuje pozornosť na rozhodovacu prax ústavného súdu, ktorá postup výboru pri vydávaní opravných rozhodnutí odobrila (sp. zn. III. ÚS 61/2010, IV. ÚS 115/08 alebo IV. ÚS 144/08). Zároveň navrhuje napadnuté rozhodnutie výboru v znení opravného rozhodnutia zo strany ústavného súdu potvrdiť a navrhovateľovi prípadnú náhradu trov konania nepriznať.

Prílohu podaného vyjadrenia výboru tvorí 7 kópií rozhodnutí výboru spolu s prislúchajúcimi opravnými rozhodnutiami vydanými od začiatku rozhodovania výboru, t. j. od 1. októbra 2004.

11. Ústavný súd zaslal vyjadrenie predsedu výboru navrhovateľovi na vedomie a prípadné zaujatie stanoviska. Navrhovateľ svoje stanovisko k vyjadreniu výboru doručil 12. decembra 2014. Po úvodnej oprave chyby vo vyjadrení predsedu výboru v dátume menovania navrhovateľa do funkcie (správny dátum je 20. apríla 2012, a nie 20. apríla 2014) navrhovateľ vo svojom stanovisku opätovne zdôrazňuje, že „... *nesplnenie povinnosti navrhovateľa nemohlo podstatným spôsobom ohroziť záujem chránený ústavným zákonom, nakoľko sa jednalo z pohľadu navrhovateľa o oneskorené podanie oznámenia, predmetom ktorého bol peňažný záväzok, ktorého pôvod je a vždy bol z objektívne preukázateľných a nespochybniteľných zdrojov. ...*

Z vyššie uvedených dôvodov navrhovateľ naďalej trvá na tom, že Opravné rozhodnutie VP/03/14-K/E zo dňa 15.10.2014 nie je vydané v súlade s § 164 OSP

a... v rozhodnutiach Ústavného súdu Slovenskej republiky, na ktoré Výbor NR SR poukázal, nie je porovnateľné administratívne pochybenie a nie je možné tieto rozhodnutia aplikovať na Opravné rozhodnutie Výboru NR SR č. VP/03/14-K/E z dôvodu nenaplnenia účelu ustanovenia § 164 OSP.“.

Navrhovateľ v závere ústavnému súdu opakovane navrhuje zrušenie rozhodnutia výboru sp. zn. VP/03/14-K z 1. júla 2014, ako aj opravného rozhodnutie sp. zn. VP/03/14-K/E z 15. októbra 2014. Zároveň si v prípade úspechu uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1 226,90 €.

II.

12. Ústavný súd z obsahu návrhu (vrátane jeho doplnenia), príloh, z vyjadrení účastníkov konania, ako aj z obsahu predložených listinných dôkazov obsiahnutých v spise týkajúcich sa konania vedeného výborom proti navrhovateľovi zistil takýto skutkový stav relevantný pre posúdenie veci:

12.1 Navrhovateľ bol do funkcie predsedu predstavenstva [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] menovaný 20. apríla 2012. Týmto dňom mu zároveň vznikla povinnosť podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z., v zmysle ktorej je verejný funkcionár „... *povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, a počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok*“.

Po ujatí sa verejnej funkcie navrhovateľ v zmysle povinnosti ustanovenej čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. podal 15. mája 2012 oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, t. j. rok 2011. Písomné oznámenie podal v lehote.

Oznámenie za kalendárny rok 2012 podal navrhovateľ taktiež v lehote 27. marca 2013. Rovnako to bolo i v prípade oznámenia za rok 2013, ktoré navrhovateľ podal výboru 28. marca 2014.

12.2 Navrhovateľ listom z 24. marca 2014 oboznámil výbor „... v súvislosti s medializáciou mojich majetkových pomerov...“ o skutočnostiach týkajúcich sa kúpy bytu.

Opravným oznámením za rok 2012 doručeným výboru 24. apríla 2014 navrhovateľ opravil oznámenie za rok 2012 (podané výboru 27. marca 2013) o záväzok, ktorého predmetom bolo peňažné plnenie v menovitej hodnote presahujúcej 35-násobok minimálnej mzdy.

12.3 Oznámením o začatí konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov z 29. mája 2014 doručeným navrhovateľovi 4. júna 2014 výbor navrhovateľovi oznámil začatie konania sp. zn. VP/03/14-K podľa čl. 9 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. uznesením výboru č. 292 z 27. mája 2014 [za porušenie čl. 7 ods. 1 písm. e) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.] a zároveň navrhovateľa požiadal o vyjadrenie k predmetnému uzneseniu. Vyjadrenie navrhovateľa bolo výboru doručené 13. júna 2014.

Uznesením výboru č. 311 z 1. júla 2014 Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií konštatoval porušenie čl. 7 ods. 1 písm. e) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. podaným oznámením za rok 2012, v ktorom navrhovateľ neuviedol existenciu záväzku, predmetom ktorého bolo peňažné plnenie v menovitej hodnote presahujúcej 35-násobok minimálnej mzdy, uložil navrhovateľovi v súlade s čl. 9 ods. 10 písm. b) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. pokutu v sume zodpovedajúcej trojnásobku mesačného platu verejného funkcionára, oznámil možnosť podania návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru ústavnému súdu v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia a poveril predsedu výboru prípravou, vyhotovením a doručením písomného rozhodnutia podľa tohto uznesenia verejnému funkcionárovi podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.

Žiadosťou z 2. júla 2014 doručenou navrhovateľovi 7. júla 2014 predseda výboru požiadal navrhovateľa v zmysle čl. 9 ods. 14 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o oznámenie jeho ročného príjmu v roku 2012 za výkon verejnej funkcie v lehote 10 dní od doručenia tejto žiadosti. Túto povinnosť si navrhovateľ splnil listom z 11. júla 2014 doručeným toho istého dňa Kancelárii Národnej rady Slovenskej republiky.

12.4 Rozhodnutím výboru sp. zn. VP/03/14-K z 1. júla 2014 doručeným navrhovateľovi 17. septembra 2014 výbor „... v konaní o ochrane verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov... vo veci porušenia povinnosti uvedenej v čl. 5 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.... konštatuje... porušenie povinnosti ustanovenej v čl. 7 ods. 1 písm. e) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z... a ukladá verejnému funkcionárovi... v súlade s čl. 9 ods. 10 písm. d) ústavného zákona č. 357/2004 z. z... pokutu v sume zodpovedajúcej trojnásobku mesačného platu verejného funkcionára, a to vo výške 7 548,82 EUR, ktorú je povinný uhradiť do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia...“.

Následne vydaným opravným rozhodnutím výboru sp. zn. VP/03/14-K/E z 15. októbra 2014 doručeným navrhovateľovi 27. októbra 2014 Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií opravil záhlavie, výrok, ako i odôvodnenie rozhodnutia výboru sp. zn. VP/03/14-K z 1. júla 2014 o správne znenie ustanovení ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. s poukazom na dikciu ustanovenia § 164 OSP.

III.

13. Podľa relevantnej časti čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. je verejný funkcionár povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie,... podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, v ktorom uvedie...

Podľa čl. 2 ods. 1 písm. v) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. sa tento ústavný zákon vzťahuje aj na funkcie štatutárneho orgánu alebo členov štatutárneho orgánu Sociálnej poisťovne a Všeobecnej zdravotnej poisťovne.

V zmysle čl. 3 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. je verejný funkcionár na účely tohto ústavného zákona každý, kto vykonáva funkciu uvedenú v čl. 2 ods. 1. Na účely čl. 7 a 8 a na účely konania, ak sa porušili povinnosti podľa čl. 7 a 8, sa osoba, ktorá

vykonávala verejnú funkciu, považuje za verejného funkcionára aj v období jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie.

Podľa čl. 7 ods. 1 písm. e) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. je verejný funkcionár povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, a počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, v ktorom uvedie svoje majetkové pomery a majetkové pomery manžela a neploletých detí, ktorí s ním žijú v domácnosti vrátane osobných údajov v rozsahu titul, meno, priezvisko a adresa trvalého pobytu.

Oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. podáva v zmysle čl. 7 ods. 5 písm. e) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. iný verejný funkcionár určenému výboru Národnej rady Slovenskej republiky...

Podľa čl. 7 ods. 6 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. orgán, ktorému sa podávajú oznámenia podľa odseku 5, je oprávnený v prípade pochybností o ich úplnosti alebo pravdivosti požiadať verejného funkcionára o vysvetlenie...

V zmysle čl. 9 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov vykonáva výbor, ak ide o verejných funkcionárov uvedených v čl. 2 ods. 1 písm. a) až n) a t) až zk)...

Podľa čl. 9 ods. 6 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. ak sa v konaní preukázalo, že verejný funkcionár nesplnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené týmto ústavným zákonom alebo zákonom, alebo v oznámení podľa čl. 7... uviedol neúplné alebo nepravdivé údaje, rozhodnutie obsahuje výrok, v ktorom sa uvedie, v čom je konanie alebo opomenutie verejného funkcionára v rozpore s týmto ústavným zákonom alebo zákonom, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Rozhodnutie obsahuje aj povinnosť zaplatiť pokutu podľa odseku 10.

V zmysle čl. 9 ods. 10 písm. b) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. sa pokuta ukladá v sume zodpovedajúcej trojnásobku mesačného platu verejného funkcionára, ak verejný funkcionár uvedie v oznámení podľa čl. 7 neúplné alebo nepravdivé údaje týkajúce sa jeho majetkových pomerov.

Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na Ústavný súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred Ústavným súdom Slovenskej republiky upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2.

Podľa § 73a ods. 1 zákona o ústavnom súde konanie sa začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov... (ďalej len „orgán“).

Podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde účastníkom konania je navrhovateľ a orgán, ktorý vydal rozhodnutie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Podľa § 73a ods. 2 zákona o ústavnom súde o podaní návrhu platí § 20. K návrhu sa pripojí napadnuté rozhodnutie orgánu podľa odseku 1. Podľa § 73b ods. 2 zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

V zmysle § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší. Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde je rozhodnutie ústavného súdu konečné.

IV.

14. Navrhovateľ sa svojím návrhom vrátane jeho doplnenia na ústavnom súde domáha, aby ústavný súd zrušil rozhodnutie výboru sp. zn. VP/03/14-K z 1. júla 2014 v znení jeho opravného rozhodnutia sp. zn. VP/03/14-K/E z 15. októbra 2014. Svoj návrh opiera o tieto tvrdenia:

1. Navrhovateľ ako verejný funkcionár podaním opravného oznámenia za rok 2012 doručeným výboru 22. apríla 2014 si svoju povinnosť podať písomné oznámenie za kalendárny rok 2012 splnil, aj keď opravné oznámenie za rok 2012 nepodal v zákonom ustanovenej lehote podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z.

2. Výbor nepostupoval pri určení spôsobu uloženia pokuty správne, pretože navrhovateľovi neuložil sankciu za porušenie povinnosti verejného funkcionára, ktorá by skutkovo zodpovedala skutočnému konaniu, resp. porušeniu povinností navrhovateľa.

3. Opravné rozhodnutie sp. zn. VP/03/14-K/E z 15. októbra 2014 nie je vydané v súlade s § 164 OSP, pretože charakter opravy napadnutého rozhodnutia výboru vykonaný rozhodnutím sp. zn. VP/03/14-K/E z 15. októbra 2014 nenapĺňa znaky opráv chýb v písaní, počítaní alebo inej zrejmej nesprávnosti, tak ako to mienil zákonodarca ustanovením § 164 OSP.

15. Vo vzťahu k prvému z uvedených tvrdení navrhovateľa ústavný súd po preskúmaní dotknutej dokumentácie (bod 12) konštatuje, že navrhovateľ po tom, ako bol 20. apríla 2012 menovaný do funkcie predsedu predstavenstva [REDAKOVANÉ] si svoju zákonnú povinnosť podania písomného oznámenia majetkových pomerov za predchádzajúci kalendárny rok vždy do 31. marca toho-ktorého roku vyplývajúcu mu z čl. 7 ods. 1 písm. e) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. plnil včas (bod 12.1).

Argumentácia navrhovateľa, že ako verejný funkcionár podaním opravného oznámenia za rok 2012 doručeným výboru 22. apríla 2014 si svoju povinnosť podať písomné oznámenie za kalendárny rok 2012 splnil riadne, aj keď nie včas, s ohľadom na znenie čl. 7 ods. 6, ako i čl. 9 ods. 6 ústavného zákona č. 357/2014 Z. z. neobstojí, pretože citované ustanovenia článkov ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. explicitne počítajú s možnosťou prípadnej „neúplnosti“, resp. „nepravdivosti“ podaných písomných oznámení, ako i s následkami takéhoto konania zo strany verejných funkcionárov.

V zhode so stanoviskom výboru je preto ústavný súd toho názoru, že pri posudzovaní oznámenia navrhovateľa za rok 2012 postupoval výbor právne správne a nepochybil, ak oznámenie navrhovateľa za rok 2012 nepovažoval za úplné. Absentovala v ňom totiž informácia o existenciu záväzku navrhovateľa, ktorého predmetom je peňažné plnenie v menovitej hodnote presahujúcej 35-násobok minimálnej mzdy (splátkový úver v roku 2012), čo je medzi účastníkmi konania nesporné.

S ohľadom na túto skutočnosť výbor nepochybil a rozhodol správne, ak opravné oznámenie navrhovateľa nevyhodnotil ako „pôvodné oznámenie za rok 2012“, ktoré by bolo obsahovo perfektné, avšak „len oneskorene podané“. Ústavný súd považoval totiž za preukázané, že navrhovateľ svoje oznámenie za rok 2012 už raz v zákonnej lehote 27. marca 2013 podal.

Na tomto základe ústavný súd konštatuje, že predmetné tvrdenie navrhovateľa nebolo spôsobilé spochybniť správnosť napadnutého rozhodnutie sp. zn. VP/03/14-K z 1. júla 2014 v znení jeho opravného rozhodnutia sp. zn. VP/03/14-K/E z 15. októbra 2014.

16. Vo vzťahu k druhému a tretiemu tvrdeniu navrhovateľa ústavný súd konštatuje:

Z ustanovenia § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde v spojení s čl. 10 ods. 3 štvrtou vetou ústavného zákona o ochrane verejného záujmu vyplýva, že predmetom konania o preskúmaní rozhodnutia vo veciach ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov, v rámci ktorého ústavný súd plní funkciu orgánu rozhodujúceho o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu obecného zastupiteľstva, je iba posúdenie konania verejného funkcionára z hľadiska jeho konformnosti s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Tomu zodpovedá aj zákonná úprava rozhodovania ústavného súdu v tomto konaní; ak senát ústavného súdu po preskúmaní namietaného rozhodnutia výboru zistí, že konanie verejného funkcionára nebolo v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu, tak ho zruší, a naopak, ak po jeho preskúmaní dospeje k záveru, že konanie verejného funkcionára bolo v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu, tak ho potvrdí.

Navrhovateľ ako verejný funkcionár vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu výboru v okolnostiach daného prípadu namieta predovšetkým pochybenie výboru spočívajúce v aplikácii nepríslušných zákonných ustanovení pri posúdení konania navrhovateľa, ako i vo veci uloženia pokuty.

Tejto „chybe“ zodpovedá podľa názoru ústavného súdu chyba v písaní, resp. iná zrejma nesprávnosť, v dôsledku ktorej došlo k mylnému uvedeniu čl. 5 ods. 2 a čl. 9 ods. 10 písm. d) namiesto správneho čl. 7 ods. 1 písm. e) a čl. 9 ods. 10 písm. b) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. z nasledujúcich dôvodov:

1. Navrhovateľ bol o porušení povinnosti ustanovenej v čl. 7 ods. 1 písm. e) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. uzrozumený už samotným uznesením výboru č. 292 z 27. mája 2014 (bod 12.3).

Rovnako uznesením výboru č. 311 z 1. júla 2014, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia sp. zn. VP/03/14-K z 1. júla 2014, Výbor Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií jednoznačne konštatoval porušenie čl. 7 ods. 1 písm. e) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. podaným oznámením za rok 2012 zo strany navrhovateľa a uložil mu v súlade s čl. 9 ods. 10 písm. b) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. pokutu v sume zodpovedajúcej trojnásobku mesačného platu verejného funkcionára s tým, že samotnou prípravou, vyhotovením a doručením písomného rozhodnutia v zmysle tohto uznesenia poveril predsedu výboru.

Samotný odkaz na porušenie čl. 7 ods. 1 písm. e) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. nachádzame i v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sp. zn. VP/03/14-K z 1. júla 2014, v rámci ktorého výbor uviedol, že „... *dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že v konaní bolo preukázané, že verejný funkcionár porušil ustanovenie čl. 7 ods. 1 písm. e) ústavného zákona...*“.

2. Uvedenie čl. 9 ods. 10 písm. d), a nie čl. 9 ods. 10 písm. b) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. v súvislosti s uložením pokuty navrhovateľovi zo strany výboru „... *vo výške trojnásobku mesačného platu verejného funkcionára, a to vo výške 7 548,82 EUR ...*“ je taktiež len jednoznačnou chybou v písaní, keďže práve v zmysle dikcie citovaného čl. 9 ods. 10 písm. b) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. „*Pokuta sa ukladá... v sume zodpovedajúcej trojnásobku mesačného platu verejného funkcionára, ak verejný funkcionár uvedie v oznámení podľa čl. 7 neúplné alebo nepravdivé údaje týkajúce sa jeho majetkových pomerov*“.

Podľa názoru ústavného súdu vyššie zmienené chyby v písaní, respektíve zjavné nesprávnosti možno považovať za administratívne pochybenie výboru, ktorého intenzita nemôže zakladať dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia sp. zn. VP/03/14-K z 1. júla 2014 o to viac, že medzičasom výbor toto svoje pochybenie napravil vydaním opravného rozhodnutia sp. zn. VP/03/14-K/E z 15. októbra 2014, primerane použijúc pritom

ustanovenie § 164 OSP, ktoré umožňuje vykonať opravu aj bez návrhu, ak ide o chyby v písaní, počítaní alebo iné zrejme nesprávnosti.

Keďže v posudzovanom prípade išlo o zjavne spoznatelné pochybenia (pozri rozpor záhlavia, respektíve výroku s odôvodnením rozhodnutia), oprave rozhodnutia nemožno vytknúť právnu nesprávnosť.

17. Sumarizujúc zmienené skutočnosti ústavný súd v závere konštatuje, že pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia sp. zn. VP/03/14-K z 1. júla 2014 v znení jeho opravného rozhodnutia sp. zn. VP/03/14-K/E z 15. októbra 2014 nezistil žiadne právne relevantné dôvody na jeho zrušenie, a preto napadnuté rozhodnutie v znení jeho opravného rozhodnutia podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2015